

μογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Hauptzollamt Heilbronn και Temic Telefunken microelectronic GmbH, παρεμβαίνουν: το Bundesministerium der Finanzen, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 18 παράγραφος 2 στοιχείο δ), και παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο και του άρθρου 21 παράγραφος 1 στοιχείο α) πρώτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1999/85 του Συμβουλίου της 16ης Ιουλίου 1985 για το καθεστώς ενεργητικής τελειοποιήσεως ⁽¹⁾, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Kapteyn, πρόεδρο τμήματος, K. N. Κακούρη και J. L. Murray (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: G. Tesaurο, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 29 Ιουνίου 1995, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχείο δ), και παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο, και το άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχείο α) πρώτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1999/85 του Συμβουλίου της 16ης Ιουλίου 1985 για το καθεστώς ενεργητικής τελειοποιήσεως έχουν την έννοια ότι η άδεια υπαγωγής των εμπορευμάτων στο καθεστώς μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο ως τρόπον εκκαθαρίσεως του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποιήσεως δεν μπορεί να συνοδεύεται από την επιβολή ποσοτικών περιορισμών.

(1) ΕΕ αριθ. C 332 της 8. 12. 1993.

(2) ΕΕ αριθ. L 188 της 20. 7. 1985, σ. 1.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 29ης Ιουνίου 1995

στην υπόθεση C-454/93 (αίτηση του Arbeidshof te Brussel για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Rijkdienst voor Arbeidsvoorziening κατά Joop van Gestel ⁽¹⁾

[Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Καθορισμός του αρμοδίου κράτους σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 — Κατοικία και απασχόληση σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος — Επιδόματα ανεργίας χορηγούμενα δυνάμει του άρθρου 71 παράγραφος 1 στοιχείο β) περίπτωση ii)]

(95/C 229/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-454/93, που είχε ως αντικείμενο αίτηση του Arbeidshof te Brussel προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Rijkdienst voor Arbeidsvoorziening και Joop van Gestel, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 17 και 71 παράγραφος 1 στοιχείο β) περίπτωση ii) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2001/83 ⁽³⁾, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους F. A. Schockweiler, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini, K. N. Κακούρη (εισηγητή), J. L. Murray και G. Hirsch,

δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς, γραμματέας: Η. Α. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 29 Ιουνίου 1995, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 71 παράγραφος 1 στοιχείο β) περίπτωση ii) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2001/83 του Συμβουλίου της 2ας Ιουνίου 1983, έχει την έννοια ότι έχει επίσης εφαρμογή στην περίπτωση ανέργων ο οποίος, κατά τη διάρκεια της τελευταίας απασχολήσεώς του, κατοικούσε στο κράτος μέλος όπου εργαζόταν, όταν, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο α) του προμνησθέντος κανονισμού και κατ' εφαρμογήν του άρθρου του 17, οι αρμόδιες αρχές δύο κρατών μελών έχουν συμφωνήσει ότι ο μισθωτός εργαζόμενος θα εξακολουθεί να υπάγεται στη νομοθεσία περί κοινωνικής ασφαλίσεως ενός από αυτά τα κράτη μέλη που δεν είναι εκείνο στο έδαφος του οποίου εργαζόταν ο άνεργος.
- 2) Το άρθρο αυτό έχει εφαρμογή έστω κι αν η στριζομένη στο άρθρο 17 του κανονισμού συμφωνία συνήφθη καθ' ον χρόνον ο μισθωτός εργαζόμενος εργαζόταν και κατοικούσε ήδη στο έδαφος ενός και του αυτού κράτους μέλους.

(1) ΕΕ αριθ. C 1 της 4. 1. 1994.

(2) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 138.

(3) ΕΕ αριθ. L 230 της 22. 8. 1983, σ. 6.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 29ης Ιουνίου 1995

στην υπόθεση C-456/93 (αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV κατά Privatkellerei Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG ⁽¹⁾

(Χαρακτηρισμός των οίνων — Επανάληψη επί της ετικέτας των ενδείξεων «Kabinett», «Spätlese», «Auslese» και «Weißherbst» ως συστατικών ενός σήματος)

(95/C 229/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-456/93, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV και Privatkellerei Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 40 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2392/89 του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1989 σχετικά με τη θέσπιση των γενικών κανόνων για το χαρακτηρισμό και την παρουσίαση των οίνων και των γλευκών σταφυλιών ⁽²⁾, και του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3201/90 της Επιτροπής της 16ης Οκτωβρίου 1990 περί των λεπτομερειών